USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **I. U.**, zastoupen Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem se sídlem Baranova 1026/33, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2019, č. j. OAM-922/ZA-ZA11-P15-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 5. 2019, č. j. 1 Az 16/2019 – 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Pavlu Čižinskému **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 6.800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný vydal dne 13. 3. 2019 v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým zastavil řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť shledal tuto žádost nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu z důvodu jeho nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti spočívající ve vadách předcházejícího správního řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

[3] Městský soud žalobce usnesením vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení doplnil žalobu o její podstatné náležitosti (tj. uvedl, které výroky napadá a z jakých důvodů, a navrhl důkazy k prokázání svých tvrzení). Jelikož žalobce ani po marném uplynutí stanovené lhůty žalobu nedoplnil, městský soud v záhlaví označeným rozhodnutím žalobu podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), odmítl.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e), b) a d) s. ř. s., a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Městský soud podle stěžovatele postupoval nezákonně, pokud žalobu odmítl, neboť její obsah byl meritorně projednatelný. Stěžovatel v žalobě namítl, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, s čímž souvisí i níže namítaná nepřezkoumatelnost, kterou se byl soud povinen zabývat z úřední povinnosti. Žalobní námitky nedostatečně zjištěného skutkového stavu a neobjektivity řízení byly projednatelné. Žalovaný se vůbec nezabýval tvrzenými novými skutečnostmi (zejména týkajícími se rodinného života stěžovatele a rizika pronásledování v zemi původu) a paušálně je označil za čistě účelové. Právě těchto závěrů se evidentně týkaly stěžovatelovy žalobní námitky. Námitku nepřezkoumatelnosti mohl soud vypořádat i bez jejího rozvedení, neboť tato vada vyplývala přímo z napadeného rozhodnutí žalovaného. Závěr žalovaného o nepřípustnosti žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu byl založen na nesprávném závěru, že stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti, bez ohledu na to, že je stěžovatel uvedl.

[6] Přijatelnost kasační stížnosti spatřuje stěžovatel v tom, že se městský soud dopustil zásadního pochybení při výkladu procesního práva, které mohlo mít vliv na hmotněprávní postavení stěžovatele. Zastavení řízení o žádosti o mezinárodní ochranu zbavilo stěžovatele práva na projednání věci samé a na přístup k soudní ochraně, ale také s tím souvisejícího práva na soukromý a rodinný život.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele". O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném

rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Stěžovateli nelze přisvědčit, že by se městský soud v jeho případě dopustil procesního pochybení, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Kasační stížnost proto není přijatelná.

[10] Městský soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu posoudil, že žaloba stěžovatele postrádala formulaci žalobních bodů. Rozšířený senát ve svém rozsudku soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS, konstatoval, že „[ž]*alobce je* […] *povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých" nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Právní náhled na věc se nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona a na práva či povinnosti v nich stanovené, nýbrž musí aplikovatelné právní normy subsumovat na vylíčená skutková tvrzení a obsahovat konkrétní o tyto skutkové děje či okolnosti se opírající právní výtky (tvrzení o porušení práva). Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*"

[11] Stejně tak se městský soud neodklonil od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud neposoudil přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného i bez rozvedení této žalobní námitky. Z usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS, vyplývá, že správní soud přihlíží k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], jestliže nepřezkoumatelnost brání věcnému přezkumu a posouzení důvodnosti žalobních námitek. Jestliže se však krajský soud zabývá otázkou, zda je žaloba procesně přípustná, tedy zda obsahuje řádně formulované žalobní body, nezabývá se její důvodností, a nenáleží mu proto ani posuzovat, zda napadené rozhodnutí netrpí nepřezkoumatelností, která by bránila přezkumu v mezích žalobních bodů (viz rovněž usnesení NSS ze dne 21. 5. 2019, č. j. 2 Azs 353/2018 – 45).

[12] Žaloba stěžovatele neobsahovala projednatelné žalobní body, resp. uváděla jen zcela obecná tvrzení o nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a nedostatečném zjištění skutkového stavu. Městský soud proto správně stěžovatele vyzval k jejímu doplnění. Zároveň jej náležitě poučil o následcích nedoplnění žaloby ve stanovené lhůtě. Po jejím marném uplynutí žalobu odmítl.

[13] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[14] Soud nerozhodoval o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť bez odkladu rozhodl o samotné kasační stížnosti a otázka odkladného účinku se tak stala bezpředmětnou.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[16] Stěžovateli byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2019, č. j. 1 Azs 178/2019 - 21, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Pavel Čižinský. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), částkou 2 x 3.100 Kč za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání kasační stížnosti) a dále částkou 2 x 300 Kč, která představuje paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Výše odměny tedy činí celkem 6.800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu